

NICAboard

ข่าวสารจากNICAonline.com => ข่าวจากNICAonline => ข้อความที่เริ่ม
โดย: TT ที่ เมษายน 25, 2006, 03:03:09 PM

หัวข้อ: ชุมชนรอบทะเลสาบสงขลามีรายได้และครอบครัวอบอุ่นจากฟาร์ม
ทะเล
เริ่มหัวข้อโดย: TT ที่ เมษายน 25, 2006, 03:03:09 PM

ชุมชนรอบทะเลสาบสงขลามีรายได้และครอบครัวอบอุ่นจากฟาร์ม
ทะเล

กุ้งกุลาดำเป็นสัตว์น้ำประจำถิ่นของไทย ในโลกนี้มีเพียงไม่กี่
ประเทศเท่านั้นที่สภาพอากาศ และภูมิประเทศเหมาะสมต่อการ
เป็นแหล่งกำเนิดของกุ้งกุลาดำ เมืองไทยเคยเป็นแหล่งผลิตกุ้ง
กุลาดำ รายใหญ่ของโลก แต่ปัจจุบันเกษตรกรไทยส่วนใหญ่เลิก
เลี้ยงกุ้งกุลาดำและหันไปเลี้ยงกุ้งขาวแทนเพราะเป็นโรคน้อยจึงเลี้ยง
ง่ายกว่า อย่างไรก็ตาม กุ้งกุลาดำราคาสูงกว่ากุ้งขาวเพราะเป็นที่
ต้องการของตลาด เนื่องจากรสชาติดีกว่าและตัวใหญ่กว่า

นายจรัสธาดา กรรณสูต อธิบดีกรมประมง เปิดเผยว่า กรม
ประมงได้จัดทำโครงการเลี้ยง กุ้งกุลาดำแบบฟาร์มทะเลใน
ทะเลสาบสงขลาทำให้ชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ทำฟาร์มทะเลมีรายได้จาก
การจับกุ้งกุลาดำวันละประมาณ 180-330 บาท/วัน เฉลี่ยรายได้
ประมาณ 7,000 16,000 บาท/เดือน โดยมี ชาวประมงที่
ได้รับประโยชน์ 102 หมู่บ้าน 21 ตำบล 4,500 ครัวเรือน ชาว
ประมงบางส่วนที่ไปทำงาน รับจ้างในเมืองเริ่มอพยพกลับ
ถิ่นฐานเดิมทำให้ครอบครัวอบอุ่นด้วยเศรษฐกิจพอเพียงแบบยั่งยืน

อธิบดีกรมประมง กล่าวต่อไปว่า เดิมทะเลสาบสงขลามีกุ้งกุลาดำ
น้อยมากเพราะพ่อแม่พันธุ์กุ้งกุลาดำในอ่าวไทยมีน้อย แต่จากการ
ศึกษาวิจัยของกรมประมงพบว่า ทะเลสาบสงขลาตอนกลางมี
ศักยภาพที่จะเลี้ยงกุ้งกุลาดำแบบฟาร์มทะเลโดยชุมชนได้ เพราะมี
ความเค็มเหมาะสม 5 25 ppt. เกือบตลอดทั้งปีมีสาหร่ายเป็นที่
หลบซ่อนตัวของลูกกุ้ง มีอาหารธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ จึงได้ปล่อย
พันธุ์กุ้งกุลาดำลงในทะเลสาบ ปรากฏว่ากุ้งเจริญเติบโตเร็วเป็นกุ้ง
คุณภาพปลอดสารตกค้างเพราะไม่ต้องให้อาหารไม่ใช้สารเคมีและไม่
ต้องใช้เครื่องตีน้ำปี 2548 กรมประมงได้ปล่อยพันธุ์กุ้งกุลาดำใน
ทะเลสาบสงขลา 45 ล้านตัว ต้นทุน 4.5 ล้านบาท เก็บผลผลิต
ได้กุ้งกุลาดำ 120 ตัน ขนาด 10 30 ตัว/กิโลกรัม มูลค่า 30 ล้าน
บาท ชาวประมงสามารถขายกุ้งได้กิโลกรัมละ 180 440 บาท/
กิโลกรัม

ความสำเร็จของโครงการขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ด้านหนึ่งเป็นความ
ก้าวหน้าทางวิชาการอีกด้านหนึ่งเป็นความสามัคคีของชุมชน กุ้ง

กุลาดำที่ปล่อยจะไม่อพยพย้ายถิ่นเหมือนปลา ชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ปล่อยกุ้งจึงสามารถดูแลฟาร์มทะเลหน้าบ้าน พื้นที่ปล่อยกุ้งกุลาดำต้องไม่มีเครื่องมือประมงที่มาจับกุ้งก่อนถึงขนาดที่เหมาะสม เพราะถ้าถูกกุ้งถูกจับจากเครื่องมือประมงชาวประมงก็หมดโอกาสจับกุ้งใหญ่ได้ ดังนั้นพื้นที่ซึ่งกรมประมงเลือกทำฟาร์มทะเลนอกจากความเหมาะสมของแหล่งน้ำแล้วยังต้องเป็นพื้นที่ซึ่งชุมชนมีความพร้อมที่จะรับโครงการด้วย ในเบื้องต้นกรมประมงได้อบรมการทำฟาร์มทะเลและชุมชนจะเป็นผู้กำหนดกติกาในการบริหารจัดการฟาร์มทะเลของตนเอง เช่น กำหนดเขตพื้นที่หน้าหมู่บ้านเป็นเขตฟาร์มทะเลและปักเขตไว้ ชุมชนจะเป็นผู้กำหนดวิธีในการจับสัตว์น้ำโดยสมาชิกทุกคนที่ใช้เวลาน้อยในการจับ จะต้องใช้เวลาน้อยที่ขนาดตาอวนไม่ต่ำกว่า 5 เซนติเมตร พร้อมกำหนดวิธีการตกเดือนและลงโทษ เมื่อมีผู้ฝ่าฝืนข้อตกลงในทะเลสาบสงขลายังมีพื้นที่นับแสนไร่ที่มีศักยภาพเลี้ยงกุ้งกุลาดำได้ แต่กรมประมงจะขยายพื้นที่โครงการได้มากแค่ไหนย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมของชุมชนด้วย

อธิบดีกรมประมง กล่าวว่า ชาวประมงในพื้นที่โครงการฟาร์มทะเลเริ่มเห็นประโยชน์ ชาวประมงบางกลุ่มจึงได้แบ่งรายได้จากการขายกุ้งกุลาดำไว้เป็นต้นทุนซื้อพันธุ์กุ้งกุลาดำมาปล่อย ชาวประมงต้องการช่วยตนเองเพื่อให้เขาสามารถทำฟาร์มทะเลได้ตลอดปี นอกจาก อบจ. และ อบต. ได้ให้งบประมาณสมทบซื้อพันธุ์กุ้งกุลาดำ ในอนาคตถ้าชาวประมงและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นสามารถช่วยตนเองได้โดยหาทุนซื้อพันธุ์กุ้งกุลาดำจากฟาร์มเอกชน กรมประมงจะได้ไปศึกษาวิจัยส่งเสริมฟื้นฟูสัตว์น้ำเศรษฐกิจตัวอื่นๆ ในทะเลสาบสงขลา รวมทั้งการตั้งโครงการวิจัยสร้างพ่อแม่พันธุ์กุ้งกุลาดำจากทะเลสาบสงขลา เพราะปัญหาอุปสรรคอย่างหนึ่งในการทำฟาร์มกุ้งกุลาดำคือขาดพ่อแม่พันธุ์ ประชาชนที่สนใจการพัฒนาฟาร์มทะเลโดยชุมชนในทะเลสาบสงขลาสามารถดูข้อมูลที่ www.nicaonline.com สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำชายฝั่ง จ.สงขลา

อธิบดีกรมประมงกล่าวในตอนท้ายว่า ทะเลสาบสงขลาได้ชื่อว่าเป็นทะเลสาบ 3 น้ำเพราะมี ทั้งน้ำจืด น้ำกร่อยและน้ำเค็มจัดในพื้นที่น้ำจืดกรมประมงได้ฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำจืดในทะเลสาบสงขลา จนปัจจุบันใน จ.พัทลุง ชุมชนรอบทะเลสาบสงขลามีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจับปลาตกอูยและกุ้งก้ามกรามขายจนประชาชนบางส่วนได้อพยพกลับถิ่นฐานเดิมเช่นกัน จากการสำรวจของกรมประมงพบว่าชุมชน รอบทะเลสาบสงขลาในเขตน้ำจืดและน้ำกร่อยประมาณ 1 หมื่นครอบครัวขึ้นไป รายได้เพิ่มขึ้นด้วยเศรษฐกิจพอเพียงเพราะกรมประมงได้ฝึกอบรมจนชาวประมงเห็นคุณค่าในการจับสัตว์น้ำแบบอนุรักษ์ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพประมงอย่างยั่งยืน และยังมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติให้อุดมสมบูรณ์ตลอดไป

